

sig bekendt med — har tilføjet den Smule Selvstyre, som man tidligere havde oppe i Grønland, et væsentligt Slag, idet man har lagt Forstanderskabets Sager ind under Handelsdirektoratet. Vi maa selvfølgelig, efter at Selvstyret helt er brudt igennem i politisk Henseende herhjemme i Danmark, ogsaa være betænkte paa at fremme Selvstyre oppe i Grønland, og da vilde det sikkert være nyttigt og naturligt, at Samfundslære indførtes som selvstændigt Fag paa Undervisningsplanen for Seminarierne i Grønland.

Jeg skal endnu blot tilføje overfor det ærede Medlem for Færøerne (Patursson), at ligesom der er meget og meget at gøre for Grønlænderne, og sikkert ikke alt er gjort dermed, at vi gennemføre det foreliggende Lovforslag — uagtet jeg tror, at det vil virke særdeles heldigt og gavnligt — saaledes er der naturligvis ogsaa baade i økonomisk og aandelig Henseende meget og meget, man skal gøre for Færøerne og Færingerne, og dertil vil jeg meget gerne være med. Naar jeg nu imidlertid hører det ærede Medlem for Færøerne forlange, at de oppe paa Færøerne skulle faa en Biskop at se, vil jeg sige, at de ere rigtignok langt billigere i deres Fordringer, end jeg havde tænkt mig. Jeg havde troet, at de baade i aandelig og i materiel Henseende havde ganske anderledes store Krav at stille. Jeg vil da sige, at det vilde være en stor Skam, om vi ikke imødekom dette Krav fra Færingernes Side. Med den største Fornøjelse vil jeg være med til at sende baade een og to Biskopper op til Færøerne og lade Færingerne se lige saa meget paa dem, som de have Lyst til. Vi kunde meget godt i nogen Tid undvære en eller to Biskopper i Danmark, deres Virksomhed er vist ikke saa stor og omfattende, at der ikke skulde kunne vikarieres for dem i nogen Tid. Lad dog blot Færingerne faa det Ønske opfyldt. Men dermed vil jeg ikke nægte Færingerne yderligere Assistance, hvis de rejse Krav af langt videregaaende Beskaffenhed baade i aandelig og materiel Henseende.

Barner: Det Forslag, som her foreligger paa Rigsdagens Bord, forekommer mig at være et smukt Svar paa de Forhandlinger, der have været førte her, og den Interesse, der har været vist overfor de grønlandske Forhold. Det har glædet mig saa meget mere, som det viser, at denne Sag allerede fra Ministeriets Side i længere Tid har været forberedt, siden dette Lovforslag kunde komme saa hurtig

efter denne Forhandling, og det vidner om en Overensstemmelse mellem Ministeriet og dette Tings Medlemmer, som varsler godt for Lovforslagets Gennemførelse og varsler godt for yderligere Reforme i Fremtiden til Fordel for Grønlænderne. Naar den Tid kommer, da den færdige Lov naar op til Grønlænderne, og de tillige faa at høre om den varme Interesse, hvormed Sagen har været behandlet her i Tinget, vil det sikkert nok vække stor Glæde blandt dem; Befolkningen i Grønland maa jo deri se et Vidnesbyrd om, at Hjerterne her nede i Danmark slaa varmt for dem deroppe.

Lovforslaget vidner om, at der i høj Grad er Trang til Reforme oppe i Grønland. Jeg skal dog ligesom de foregaaende ærede Talere ikke komme nærmere ind paa Detaillerne, jeg vil kun udtale min Glæde over, at Lovforslaget blandt andet bestemmer, at indfødte Grønlændere kunne blive uddannede saavel til Lærere som til Kateketer og Præster. Jeg synes, det er et stort Skridt frem, og det har gjort mig saa meget mere ondt, at det ikke for længe siden er naaet, som man af Brevet fra Forstanderen i Godthaab ser, at det ikke er Mangel paa Evner eller Lærelyst hos Befolkningen, men derimod Mangel paa dygtige Lærerkrafter, der har hindret, at dette Fremskridt hidtil er sket. Ligesom det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre) skal jeg omtale den ny Post, som tænkes oprettet deroppe, nemlig Posten som Provst. Det staar mig noget uklart, hvilken Myndighed der skal tillægges ham, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem ligesom ogsaa med andre ærede Medlemmer, der senere have omtalt det, om, at hvis Stillingen virkelig skal faa effektiv Betydning, maa der tillægges Provsten større Myndighed, end man i alt Fald af Lovforslaget kan se, at man tiltænker at tillægge ham. Det forekommer mig, at Provsten maa være en Slags Stedfortræder for Biskoppen, idet det jo, hvad der alt er peget paa, er ganske umuligt for Sjællands Biskop at gribe virksomt ind i grønlandske Forhold. Dels mangler han Tid dertil, og dels mangler han — med al Ære for vor gamle Biskop — Forudsætningerne dertil, nemlig det indgaaende Kendskab til Grønland og Grønlænderne. Det vilde maaske være rigtigt at gøre Provsten i Grønland til Stiftsprovst, ligesom vi have set, at der er blevet udnævnt en Stiftsprovst her paa Sjælland, som vikarierer for Biskoppen. Det er en Hen-